

skal da for at høre den høitagtede fungerende Justitsministers Mening om dette Spørgsmaal tillade mig at stille den Forespørgsel til ham:

„Næfter den høitagtede Justitsminister i den nærmeste Fremtid at forelægge Rigsdagen Forslag til Forandring i den bestaaende Dvaffsalverlovgivning?

Den fungerende Justitsminister:

Det vil være i det høitærede Things Erindring, at en lignende Forespørgsel blev stillet til Justitsministeren i den 17de Session, og at det dengang af ham blev lovet, at han vilde indhente Dphlysninger om, hvorledes disse Forhold vare ordnede i andre Stater, og derefter tage Sagen under nøie Overveielse. Dphlysninger ere blevne indhentede; man har ad officiel Vej faaet Dphlysninger om, hvorledes Dvaffsalveri- og tilsvarende Forhold ere ordnede i Frankrig og England, og det er ved disse Dphlysninger blevet stadfæstet, at Forespørgeren i 17de Session var vel undervettet, naar han i Begrundelsen af sin Forespørgsel bemærkede, at man i England havde en Tilbøielighed til at indskrænke den Frihed, som tidligere havde fundet Sted med Hensyn til Afgangen til at udøve Rægepraxis. Ogsaa de Bemærkninger, som Forespørgeren dengang gjorde angaaende Forholdene i Frankrig, have stadfæstet sig at være aldeles rigtige; ogsaa der gaaer man snarere i Retning af at binde end i Retning af at løse. Endelig har Justitsministeren ogsaa erhvervet Dphlysninger om Forholdet i Norge, hvor der, som maaskee det høie Thing bekjendt, foreligger et Forslag, som imidlertid endnu ikke er blevet vedtaget af Stortinget, men som vil blive forelagt samme i dets næste Session. Dette Forslag gaaer i den Retning nærmest kun at foreskrive Straf, naar der er skeet Skade af vedkommende Praktikant, og ved Siden deraf udtrykkelig at forbyde Enkelte, som ifølge deres Stilling kunne befrygtes at ville misbruge Retten til at praktisere, denne Ret. Det er blandt Andet foreslaaet, at det ubetinget skal være Dyrlæger, Jordemødre og Apothekere forbudt at praktisere, endvidere Fremmede, som ikke have opholdt sig idetmindste tre Aar i Landet, og endelig, at Folk, som ere straffede, heller ikke skalde kunne det, men at iøvrigt,

væsentlig kun de skulle tiltales, som bevisligen have gjort Skade ved deres Praxis. Jeg troer at kunne udtale, at det er Justitsministeriets Hensigt at ordne Forholdet herne i en lignende Retning, men Sagen er ikke endnu fremmet saa vidt, at der i denne Session vil blive forelagt Rigsdagen et Lovforslag derom. Man ønsker ogsaa at erfare, hvorledes Stemmningen i saa Henseende er i Norge, hvor den nuværende Lovgivning om disse Forhold er ganske den samme som hos os, og hvorledes navnlig Sagen vil blive ordnet ved Stortingets Beslutning, forsaavidt dette ellers vil gaae ind paa en ny Ordning. Jeg kan altsaa udtale, at Sagen er Gjenstand for Overveielse i Justitsministeriet, og at det er sandsynligt, at der i en ikke fjern Fremtid vil blive forelagt Repræsentationen et Forslag til en Ordning af dette Forhold, og navnlig en Ordning, der gaaer i den mere liberale Retning, som jeg har tilladt mig at referere som foreslaaet i Norge. — Forsaavidt den ærede Forespørger i sin Motivering særligt berørte en enkelt Mand, som har været Gjenstand for Tiltale for Dvaffsalveri, og tillige, hvis jeg ikke misforstod ham, udtalte den Formening, at man ligeoverfor denne Mand havde stillet strengere Forordninger med Hensyn til Afgangen til at praktisere i de enkelte Tilfælde, hvort en saadan kan blive indrømmet i Henhold til § 6 i Forordningen af 5te September 1794, maatte det dog være mig tilladt at gjøre opmærksom paa, at jeg ikke troer, at man i den Maade, hvorpaa Sagen ligeoverfor denne Mand er bleven taget, kan være berettiget til at see nogen Skærpelse i Forbringerne med Hensyn til den Tilladelse til at praktisere, der saaledes i enkelte Tilfælde kan indrømmes. Jeg antager, at den væsentlige Forskjel, man har gjort mellem ham og Andre, maa hidrøre fra, at det, som egentlig § 6 i nævnte Forordning har for Die, er en Tilladelse til i ganske enkelte Tilfælde og for enkelte Sygdomme at praktisere i den Egn, hvor Vedkommende boer, men, at den Mand, som den ærede Forespørger tænker paa, ikke vil indskrænke sin Virksomhed til enkelte Sygdomme, ligesaalidt som han vist vilde føle sig tilfredsstillet ved en Tilladelse til at praktisere kun i sin nærmeste